

173

SYABHEDI

EGYENEM

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

XXI. évfolyam

12. szám 1983. október 10.

Ára: 1,80

Előadás a reformról

Szeptember 30-án, a tudományegyetem központi épületének aulájában dr. Bihari Mihály, a Művelődési Minisztérium Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetője tartott előadást „A magyar felsőoktatás időszerű kérdései” címmel. A korszerűsítés javasolt módjait összefoglaló ún. kék füzet anyagához kapcsolódva elsősorban a reform társadalmi és gazdasági előfeltételeit vette számba, aminek azért is örülhettünk, mert az ilyen jellegű megfontolásokat a füzet anyaga teljesen nélkülözi. Megtudhattuk azt is, hogy a mostani, vitára bocsájtott anyag koncepciójának időszerűsége második fázisát jelenti, amely akkor fog lezárulni, midőn ez év decemberében a minisztérium a kormány elé terjeszti a felsőoktatás átfogó korszerűsítésének tervét, mely hozzávetőlegesen a 2000. esztendőig szól. Ezt követően, a koncepció harmadik fázisának kezdetét jelentő 1984-es év első felében kerül sor a szakági fejlesztési koncepció vitájára, majd a második félévben az intézményi fejlesztési terv elkészítésére, melyet — természetesen — maguk az intézmények állítanak össze. Ezzel egyidőben rendezik a felsőoktatás jogviszonyait, s készítik el az új oktatási törvényt.

Dr. Bihari Mihály elmondta azt is, hogy a „kék füzet” anyagát az egyetemeken kívül kb. 30 más, a fejlesztésben valamilyen módon érdekelt szervezet is megvitatja. Kifejtette, hogy a korszerűsítés mindenképpen időszerű, s a 10—15—20 év távlatát célzó tervezet inkább a rövidtávú tervek sorába tartozik, bár mint ilyen is megkésett,

A győztesek

Egy éve indult útjára a vándortsülök, a tréfás sületlenségekre és ökörködésekre verbuválódott egyetemközi versengés fődíja. A tudományegyetem tavaly elhódította ezt az értékes — zabálnivaló — holmit, s idén Hüvelyk Matyi személyében fővédnökük visszaadta azt a köznek, hogy újra harcba induljanak érte. Ellenlábásai: Kiskacsa az orvosegyetemisták, Pinnocchio a tanárképző és Csizmás Kandúr a többi kisebb főiskola bizalmi emberei voltak.

Azon a bizonyos pénteki napon délután kettőkor még nagyon szeptembrionális állapotban találtuk az ökörködni vágyókat, de hamarosan kikerekedett a műsor. Persze, el kell mondani, hogy a kint és a bent, vagyis a szolgáltató részleg és a színpad világa élesen elütött egymástól. Az újszegedi Kertmozi színpadán a két konferanszié gördülékeny műsorvezetéssel próbálkozott, a nézőtérben olykor-olykor fölzúgtak az öszenépi infantilizmus jellegzetes hangjai, szóval tömegméretű kísérlet folyt arra, hogy szocializálódják a népet. Ezalatt alkalmi butikjaikban alkalmi társulások a kisvállalkozók mobilizációs

TSÜLÖK '83

készségével igyekeztek túladni portékájukon.

Míg bent a műsor — majd fogjuk látni, miért — nem hozott rekeszizom-rángató nevetést, de még fanyar mosolyt sem, az odakint betáplált alkohollal a nézőket úgymond jobb belátásra bírta, a sötétedéssel (ez itt többértelmű) egyenesen arányosan nőtt a jókedv is. Míg odakint — mondjuk a JATE talpon-és késdob-állója előtt ácsingózott egy-egy szomjúhódó ifjú — jól hallhatta, hogy estére kelve egészen nagyokat ricsajoztak odabent.

Most jön az aprólékos bírálat! Arról aligha tehettek a szervezők, hogy némelykor nem a legsportszerűbb kurjongatások hasogatták az őszi délutánt, de arról már igen, hogy a tavalyinál jóval vontatottabban haladt a műsor, hogy a pódiumra lépők hangját 20 méternél távolabbról nem lehetett hallani, hogy még az egyik konferanszié is elnyelte mondatait, szavai második felét, hogy a játékok (versenyszámok) olykor az általános iskola színvonalán mozogtak.

Mert hiszen nem nyújtott maradandó élményt az üvöltés-verseny, értelmetlennek tűnt az Eszter-lánc című produkció és a villámkérdések-cikkanásai sem biztosították a „több fényt”. A

verseny állásáról pedig egyszerűen sem tájékoztattak.

Mégis e sorok írójának legjobban a gyermetegség képlete fájt: a sportpályák

Ide a tsülköt!

félig-meddig artikulátlan padra, akj még le is tolt a nadrágját. Ez a „tréfa” bizony leégette a szerzőjét. Persze láthattunk, hallhattunk jó dolgokat is. A német juhászok közül a fekete (nem a rajzos!) szépségével és az intézményérdeken fölülemelkedő intelligenciájával kiérdemelt volna, mert így valóban sületlen maradt — nincs más

szó ide — a tsülök. És az ökörködés sem sült el jól, amikor az egyik túl lelkes résztvevő egy öreg exhibicionistát fölcipelt a szí-

szerezné, igazán kaphatott volna a finom falatból a „Juhászkepítő” alkalmi jogásza is. (Érdekes, ő is feketében volt!) Az erőszakos nemi közönség száraznak ugyan nem mondható, mégis jogászai témájában is fölfedezte a finomságokat, például a törvény szövegében megbúvó alliterációt. A JATE rektorának nyomdokai-ba lépve — szép gesztus — a SZOTE orvostudományi dékánja, Földes professzor úr a kettős honfoglalásról tartott ugyancsak érdekes előadást.

Estefelé már izzó légkörben dúltak a lányhóki versenyek a discós bemutatók, de a pálmát mégis az aerobic-csapatok vitték el. Legalábbis nálam. Itt négy valóban színvonalas, sőt szellemes műsort láthattunk.

Néhány csúf kiskacsa hebehurgya totyorgása és Pinnocchioék jól betanult mutatványa nagy sikert ért el. Hozzájuk méltó ellenfélként — inkább: játszótársaként — élvezetes produkciót hoztak a főiskolák kanduringerlő lányai és az in-

Végül a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola csapata bizonyult a legjobbnak, fő-

Kérem, ez komoly dolog

lényesen nyerte meg a versengést. A vándortsülök tehát újabb egy évig gazdára talált, s már csak az a kérdés, hogy Szendrei professzor úr vállalja-e az újabb földobálást mondjuk jövőre. Az örömteli zárást követően minden figyelmet a büfékre terelődhetett, ahol szendvics, üdítő, sör és bor, no meg sütemény volt kapható. Természetesen a napi program discóba torokolt.

Míg a szeptember végi délután eseményeit rendeztettem magamban, összehasonlításokkal is próbálkoztam: Megérttem már ugyanis két BÖLHÉT, résztvettem a JATE-VESE szellemes versenyében, bekukkantottam a SZOTE fordított napjára és a tavalyi TSÜLÖK-ről sem hiányoztam. Az ideit, a múlt tanévi rosszémleketű BÖLHÉ-vel szoros versenyben áll az utolsó hely megszerzéséért.

Hajdanán elképzelhetetlen volt egy jó bablevés csülök nélkül, de a vetélkedő programja azt mondhatja velem: inkább egy adag csülök nélküli bablevést választottam volna, mint ezt a vontatott, egyenetlen színvonalú vetélkedőt. A körülöttem elsavnodó arcok is csak erősítették bennem ezt az érzést.

D. I.

A rajzos vonalú lányok

TSÜLÖK-reklám (Benyhe János felvételei)

Ennivalók